

Ijskoude donderpad duikwaarneming

Na een koude winter besloten we op 6 maart jl. de kou te trotseren om weer eens een duik te maken in een geïsoleerde zandwinplas in de omgeving van Pannerden, waar we al verschillende mooie duiken hebben gemaakt. Dit met

medewerking van de visvereniging, omdat het verboden gebied is om vrij te duiken. In de hoek liggen veel oude bakstenen en puin waar altijd wel iets leuks tussen zit.

Met een watertemperatuur van 3 °C duiken we naar een diepte van ongeveer 7 meter. We zien nog niet veel leven, de planten moeten nog op komen. Dan zie ik een stuk oud hout met een beetje zand ervoor, dus kijk ik wat dat is. Tot mijn verbazing zie ik een hompje eieren tegen het hout geplakt zit. We kijken of we nog een vis zien maar nee, er zit verder niks. Ik had het vermoeden dat de eieren van een rivierdonderpad waren, want die hadden we hier al een paar keer gezien. Vorig jaar op 16 juli zat er één onder een stronk en een paar jaar geleden één onder een dakpan. Na de eieren gefilmd en gefotografeerd te hebben gaan we het water uit. Tijdens de koffie en koek besluiten we zo snel mogelijk weer terug te komen om te kijken hoe de eieren zich ontwikkelen.

Een paar dagen later op 9 maart nemen we weer een duik om te kijken of de eieren er nog zijn. We zwemmen direct richting de plek waar dat stuk hout lag. Het zicht was nog slechter dan de vorige keer. Het was even zoeken, maar daar was het hout en de eieren zaten er nog steeds. Nu zat er ook een rivierdonderpad bij. Ik pak mijn camera en begin hem voorzichtig te filmen. In mijn ooghoek zie ik dat mijn buddy Hanny ook een rivierdonderpad aan het fotograferen is. Er zitten er dus twee! Na 15 minuten gekeken te hebben besluiten we ze met rust te laten en zwemmen weer terug. Wat een mooie ervaring, Dit soort dingen maakt duiken zo mooi.

Een week later op 16 maart gaan we weer terug. Alleen is het nu nog kouder; delen van de plas hebben een dun laagje ijs en langs het riet is het nog open. Het stuk hout was snel weer gevonden, maar de eieren waren weg. Je kon nog net wat stukjes van de uitgekomen eitjes zien zitten. We kijken of de rivierdonderpadjes er nog zijn. We zien er nog eentje, die zwemt wat doelloos rond en gaat dan mooi op het hout liggen. We kunnen hier mooie opnamen van maken. Na 20 minuten krijgen we het erg koud en besluiten terug te gaan. 1 april zijn we nog een keer gaan kijken, maar nu zat er niets meer.

Jos van Zijl

(Foto's: Jos van Zijl)